

forhøjet med 41. Her foreslaa vi da at foretage en Bagatel af en Reduktion. Om hele den øvrige, overordentlig betydelige Forøgelse af Personellet skal jeg slet ikke tale. Der er ikke ellers af Finansudvalget stillet Forslag om nogen som helst Nedsættelse. Vi have tiltraadt det altsammen, Rub og Stub. Disse 7 Trafikassistenter, 3 under den ene og 4 under den anden Afdeling, er alt, hvad vi henstille at spare. Hele den Nedsættelse, der saaledes foreslaas paa et Budget, hvis Udgift løber op til 23½ Million, er 9,300 Kr. Det siger sig selv, at denne Nedsættelse ikke kan have nogen som helst reel Betydning, den kan kun tjene som Udtryk for den Uro, som navnlig det sidst aflagte Driftsregnskab naturlig har maattet give Anledning til. Hvis i øvrigt Finansudvalget følte nogen stærk Lyst til at blande sig i Jærnbaneledelsens Enkeltheder — hvad det ikke gør — vilde der være dobbelt Anledning til at undlade det nu, da der for et Aarstid siden af Rigsdagen er nedsat en Kommission, hvis særlige Hverv det er at fordybe sig i Statsbanedriften. Denne Kommission kan efter min Formening ikke have nogen større eller betydningsfuldere Opgave end at komme paa det rene med Vilkaarene for vore Baners Rentabilitet. Hvorvidt der er væsentlige Mangler ved Driftens Ledelse, anser jeg mig for ganske inkompetent til at udtale nogen Mening om. Man tør vel sige, at det er næsten umuligt, at der ikke skulde være Fejl hist og her. Men det er saare muligt, at Hovedmanglerne ligge uden for Administrationen, paa helt andre Punkter. Det er muligt, at vore Naturforhold, Landets Lidenhed og Sønderbrudthed, ligesom ogsaa den ringe Godsmængde, der er at transportere, gør en fordelagtig Statsbanedrift yderst vanskelig. Det er ogsaa muligt, at de lave Takster, vi ere gaaede til, bære Hovedskylden derfor. Kun ved en Undersøgelse i Enkeltheder kunne vi komme til større Klarhed derover. Jeg udtaler mig ikke her imod den Jærnbanelolitik, vi følge; men hver Gang vi behandle denne store og indgribende Del af vort Budget, er der stadig paa ny Opfordring til, at vi gøre os klart, hvad den finansielle Betydning er af den Jærnbanelolitik, som vi nu en Gang have besluttet os til at følge. Dette Resultat kan jeg kort og simpelt betegne ved følgende. Det er omtrent 20 Aar siden, at Staten overtog de sjællandske Jærnbaner. Ved Udgangen af Finansaaret 1880—81 stod derefter Statsbanerne, altsaa saavel de jydsk-fynske som de sjællandske, i

127½ Mill. Kr., og Driftsoverskuddet for Finansaaret 1880—81 kan opgøres til omtrent 3½ Mill. Kr. Det var nominelt noget større, men det indbefattede 5 Fjerdingsaars Udbytte af de sjællandske Baner, saa i Virkeligheden kan man beregne Overskuddet til 3½ Mill. I hele Femaaaret 1880—85 var Driftsoverskuddet gennemsnitlig omtrent 3½ Mill. Nu, efter den sidste Opgørelse fra 31te Marts 1899 havde vi i Statsbanerne indestaaende 228½ Mill., medens Driftsoverskuddet for det forløbne Finansaar var mindre end 3 Mill. Altsaa, kort og simpelt er Forholdet det, at i de forløbne omtrent 20 Aar have vi udgivet 100 Mill. til vore Jærnbaner, og vi have derefter et mindre Overskud, end vi havde, da vi begyndte dermed. Nu vil man ganske vist kunne sige, at det sidste Regnskabsaar har været særlig ugunstigt. De nærmest foregaaende Aar ved Midten af Halvfemserne gave et større Overskud; i de fire Aar 1894—98 havde vi i Gennemsnit omtrent 4½ Mill. Kr. i Overskud, en Forøgelse, som naturligvis alligevel ingenlunde stod i Forhold til den forøgede Anlægs-kapital, thi det svarer jo kun til omtrent 1 pCt. Udbytte af de 100 Mill., som ere anvendte. Men siden da er der kommet Faktorer til, som vi maa regne med ogsaa i Fremtiden; vi have faaet en ny Takstlov, som har reduceret Indtægten, og vi have faaet Lønningsforhøjelser, som have forøget Udgiften. Dertil kommer, at særlig i den sidste Tid ere ogsaa andre Driftsudgifter forøgede, idet f. Eks. Kulpriserne ere stegne betydelig. Under alle Omstændigheder er der vel ingen, der antager, at vi i den nærmeste Aarrække skulde beslutte os enten til Takstforhøjelser for at skaffe større Indtægter eller til Lønningsnedsættelser for at forringe Udgifterne. For to Aar siden, da den ny Takstlov traadte i Kraft, kom der til Orde baade i Befolkningen og ogsaa her i Tinget mange Klager over, at disse Takster, som, efter hvad der fra forskellige Sider er sagt, maaske ere de laveste nogetsteds i Verden, alligevel vare alt for høje, og man var ikke langt fra at sige, at Befolkningen var bleven rent ud taget ved Næsen og snydt. Nogen anden Jærnbanelolitik end den, der er fulgt nu i en Række Aar, er der ikke Anledning til at tro, at der vil blive slaaet ind paa. Hvorvidt denne Jærnbanelolitik er heldig eller ej, kan der selvfølgelig være forskellige Meninger om; efter min Opfattelse kan hver Mening maaske være god for sig. Naar man vil spørge, om disse 100 Mill., man har givet ud i disse Aar,